

Nem megyek haza! ^{AMN}

1948 1/15

Irta: KOVÁCS IMRE

országgyűlési képviselő, a magyarországi
Nemzeti Parasztpárt volt főtitkára

*Az alábbi cikk a Magyar Hírnök című
párisi lapban jelent meg:*

Zürich, 1948 jan. 1.

A budapesti lapok izgatottan találgatják, hogy hol vagyok, mit csinálok és mikor megyek haza? Megkímélem a rendszerint rosszul és rosszindulatúan informálódott ujságírókat a megerőltető, izzadmányos agymunkától, ne erőlködjenek és ne találgassanak, a Páttert se ugrassák: Svájcban vagyok, kitűnően érzem magamat és nem megyek haza.

Azzal a szándékkal jöttem el Budapestről, hogy többé nem térek vissza. Nem vártam meg, hogy sorra kerüljek. Péter Gábor pribékjei között vannak megbízhatatlan, dörgölődző, "érdemszerző" nyomozótisztek; az oroszok sem tudják terveiket teljesen titokban tartani, egyik-másik emberük fecseg, különösen, ha iszik, a sorrendből is megállapíthattam, hogy én következem: míg az Andrássy-ut 60, a Vilma királynő-ut 42, a parlament és az ujságok

Peyer Károllyal voltak elfoglalva, szépen becsomagoltam és csendben elutaztam. Jőelőre gondosan meghosszabbítottam az utleveleimet, a szükséges vizumokat titokban megszerkeztem, Prága és Zürich között a repülőjegyet megváltattam, a Keleti pályaudvaron felültem a gyorsvonatra, Szobnál a rendőrtiszt gépiesen beleütötte utlevelembé a kilépést, november 17-én a ködös estében óvatosan átgördültünk az Ipoly megrongálódott hidján és bucsut inttem, Széchenyi szavaival élve, a "csunyácska hazának."

KOVÁCS
Imre

Part speech M. Neuzel (ib. (eng))

1946 July 27

1946 Sep 12 (3)

A múlt nyáron hosszabb tanulmányuton voltam Európában, Nagy Ferencsel legtragikusabb napjaiban találkoztam Bernben, Auer Pállal Párisban tárgyaltam, Londonban is informálódtam és bizonyos feladatok elvégzésére hazautaztam. Jóakaróim a hírhedt Fehér Könyvet ugyan a kezembe nyomták, hogy figyelmeztessenek a veszélyre: benne vagyok az "összeesküvésben", ne kockáztassam a szabadságomat és az életemet, de én bízom magamban és igazamban. Sulyoknak, Pfeiffernek és Peyernek üzenetet kellett átadnom és még egy utolsó kísérletet akartam tenni az otthoni berendezkedésre.

Nem tagadom, én szimpátiával vártam az oroszokat és az illegalitás éveiben, valamint a változás éveiben egy ideig együttműködtem a kommunistákkal. Magamnak és hiveimnek Bethlen Gábort idéztem, földrajzi és politikai kiszolgáltatottságunkban a nagy erdélyi fejedlem példáját emlegettem. Barátkozunk csak az oroszokkal és a kommunistákkal, de érdekből, hogy a magunk módján rendezkedhessünk be és átvészelhessük a nehéz időket. Hamarosan be kellett azonban látnom, hogy tévedtem és a konzekvenciákat férfiasan levontam: 1946 márciusában lemondtam a Nemzeti Parasztpárt főtítkárságáról és 1947 február 24-én, amikor tragikus sorsu jóbarátomat, Kovács Bélát, az oroszok letartóztatták, kiléptem az általam alapított pártból. Demonstráltam, hogy sem a magyarságot eláruló Parasztpárttal, sem a baloldali blokkal, sem pedig a koalícióval nem vállalok többé közösséget, egyben tiltakoztam a magyar állam szuverenitását oly brutálisan megsértő lépés ellen.

A kommunistákkal nem lehet együttműködni, mert mindennemű együttműködés előfeltétele a kölcsönös bizalom és megértés, a véleményem

Kellő tisztelet

nyek, az érvek és a tények ^{KELLŐ TISZTELET} respektálása, a megállapodások betartása. A kommunisták senkiben sem bíznak, senkit és semmit nem értenek meg, a véleményeket, az érveket és tényeket nem tisztelik, nem respektálják, a megállapodásokat nem tartják be. Náluk az "együtműködés" szolgál behódolást és feltétel nélküli engedelmességet jelent. Pártokkal, vagy országokkal képtelenek őszintén együtműködni, azokon belül a velük szimpatizáló, hozzájuk huzó, vagy nekik engedelmeskedő egyénekkal és frakciókkal dolgoznak csak együtt, közismert harcmodorukkal, a dialektikus politika gyakorlati alkalmazásával, a polarizációval megbontják a pártokat, vagy a szembenálló országokat, a megegyező pólust, a baloldalt, felhasználják az ellenpólus, a jobboldal gyalázására és támadására. A haladó holnap vagy holnapután "reakciós" lesz, ha nem vállalja őket, nem engedelmeskedik, nem polarizál. Mindenkit választás elé állítanak, mozgó értékelésükkel a kollaboránsokat is folytonos döntésre kényszerítik: vagy velük, vagy ellenük! Politikai és publicisztikai megnyilatkozásaikban az angolszászokat a kezdetől úgy minősítették, mint fasisztákat, persze azt nem vették észre, vagy nem akarják beismerni, hogy közben szerepet cseréltek a nemzeti szocialistákkal, az oroszok a németekkel, a totalitárius pozíció az övék. Polarizálódott a világ, emberileg: rabság vagy szabadság, politikailag: diktatúra vagy demokrácia; ideológiailag: bolsevizmus vagy kereszténység; szövetségileg: a Szovjetunió, vagy az Egyesült Államok. Más választás nincs, fél lépést sem erre, sém arra nem lehet tenni: egészlet kell lépni. Állítom, hogy a kommunistákkal nem lehet együtműködni, a kommunistákkal vagy egyggyé kell lenni, vagy harcolni kell ellenük.